

Ordinul Suprem Militar al Templului din Ierusalim

Marele Priorat General Magistral al României

„Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor, de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți, de Iisus, Mijlocitorul legământului celui nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.” (Evrei 12, 22-24)

Calea templieră

Iubite surori și iubiți frați întru Hristos

De-a lungul timpului am făcut tot ce mi-a stat în putere să vă împărtășesc cunoștințele mele privind Ordinul Suprem Militar al Templului din Ierusalim (OSMTH). Am avut privilegiul să cunosc frați și surori cu experiență, cărora le-am adresat multe întrebări și care m-au învățat. Am fost prezent la nenumărate evenimente, m-am implicat în activitatea Ordinului și am acumulat, la rândul meu, experiență. Acum voi face o sinteză a ceea ce, în opinia mea, sunt lucruri importante de știut.

1. Ordinul

Ordinul Suprem Militar al Templului din Ierusalim (OSMTH), eminent creștin, este unicul moștenitor și continuator legitim al spiritului și al tradițiilor Ordinului Templier medieval (*Pauperes Commilitones Christi Templique Solomonici*), înființat în 1118 la Ierusalim. Membrii Ordinului sunt practicanți ai religiei creștine de confesiune catolică, ortodoxă și protestantă. Împreună își împărtășesc cunoașterea, primită în Biserică, și se pregătesc, în Capitulele Comanderiilor, pentru a practica *Liturghia de după Liturghie* sau, altfel spus, *Apostolatul Laic*.

În OSMTH există trei grade: Sergenți, Scutieri și Cavaleri/Doamne. Sergenții și Scutierii sunt membrii ai structurii naționale (Priorat, Mare Priorat). Cavalerii și Doamnele, membrii cu drepturi depline ai OSMTH, sunt înnoblați, în virtutea dreptului de *Fons Honorum* transmis de către Marii Maeștrii, și recunoscuți ca templieri într-o Ceremonie

specifică, de regulă desfășurată într-o biserică. Cavalerii și Doamnele pot primi, drept recunoaștere a activității lor și a implicării în conducerea și coordonarea Ordinului, grade suplimentare, descrise în Regulamente, cum ar fi: Ofițer, Comandor, Mare Ofițer și Mare Cruce. În documentele vechi ale Ordinului sunt specificate și alte grade sau distincții, care se pot acorda în situații cu totul excepționale.

Inițial, Ordinul Templier era monastic. Era singurul Ordin în care accesarea era condiționată de apartenența la o familie nobiliară. La intrarea în Ordin erau depuse cele trei voturi specifice tunderii în monahism: de castitate, de sărăcie și de ascultare. Templierii, însă, depuneau și un al patrulea legământ – de apărare a Pământului Sfânt și a religiei creștine. Odată cu reformarea Ordinului, în 1705, precum și ridicarea obligativității de a fi călugăr, cele patru voturi s-au redefinit sub forma legămintelor: de a trăi în curăție în cadrul familiei sau în celibat, de a participa activ la actele caritabile, de ascultare față de superiori (Marele Maestru, Marii Priori și Comandanți) și de apărare a religiei creștine până la sacrificiul suprem.

Singura misiune a Ordinului a fost, este și va fi aceea de a apăra Biserica și religia creștină, înlesnind totodată răspândirea învățăturilor Domnului nostru Iisus Hristos pe întreg pământul. Toate celelalte activități vin să susțină și să completeze acest unic scop.

2. Organizarea

De la înființarea sa și până în prezent Ordinul și-a păstrat modelul de organizare ierarhic și forma de guvernare autocrată. Linia de comandă este formată din: Marele Maestru, Priori sau Marii Priori (la nivel național) și Comandanții Comanderiilor subordonate (la nivel local). Mandatele, de regulă, sunt deținute *ad vitam*. Marele Maestru reprezintă Ordinul pe plan mondial. Prioratele sau Marile Priorate au în jurisdicție un teritoriu național, iar Comanderiile au în jurisdicție o localitate. Orice alte funcții (membri ai Marelui Magisterium, ai Marelui Consiliu, Ballivi etc.) au doar menirea de a conferi fraților și surorilor răspunderea de a coordona și armoniza activitatea Ordinului precum și de a veghea la respectarea spiritului, tradițiilor, Regulilor și Regulamentelor.

Prioratele sau Marile Priorate sunt înființate și există din voia Marelui Maestru. Comanderiile sunt înființate și există din voia Marelui Prior sau, dacă nu există o structură națională, din voia Marelui Maestru. Orice structură subordonată există atâta timp cât este utilă misiunii Ordinului și strategiei pe o perioadă de timp, într-un anumit context social. În caz de forță majoră, OSMTH există doar prin persoana Marelui Maestru, situație care din nefericire a existat în diferite perioade istorice.

3. A fi templier

Templierii sunt buni creștini și, în egală măsură, nobili cavaleri. Ei nu pot fi însă cavaleri singuratici, rătăcitori prin lume. Sfântul Bernard spune: *„Cavalerii trăiesc împreună ca frații, într-o armonie veselă, însă sobri în același timp, ei trăiesc într-o mare familie, atenți să mențină unitatea întru Sfântul Duh, în spiritul armoniei și păcii.”*. Menirea Ordinului este împovăraătoare și nu sunt sorți de izbândă fără sprijinul celorlalți. Conduita templieră, așa cum arată Sfântul Bernard, trebuie să fie fără cusur: *„Cavalerii nu trebuie să facă diferență între persoane, iar respectul trebuie arătat fraților după meritul fiecăruia și nu după titluri nobiliare și onoruri. Ei trebuie să se întrecă numai în a-și arăta respect unii*

altora, în întrajutorarea reciprocă, pentru a purta povara mai ușor, împlinind astfel Legea pe care ne-a adus-o Iisus Hristos. Ei nu trebuie să aștepte glorie, ci să caute să se remarce prin fapte bune, și nu prin strălucire deșartă.” Indiferent de poziția, de gradul sau demnitatea vremelnic deținută, fiecare suntem datori să slujim Ordinul și, totodată, să slujim unii altora, după pricepere și după puteri. Indiferent de locul pe care-l ocupăm, trebuie să rămânem smeriți, să ne arătăm cu sinceritate dragoste frățească și înțelegere, fără însă a ne abate de la calea propovăduită în Sfintele Evanghelii sau de la principiile și regulile cavaleresti. Templierii trebuie să fie, în tot timpul, mai blânzi decât mieii și mai neînfricați decât lei.

4. Lucrarea templieră

Pentru început, ca buni creștini, ascultători ai învățăturilor Sfinților Părinți, trebuie să înălțăm o rugăciune către Dumnezeu, spre a ne dăruia cu putere și înțelepciune în ceea ce vom întreprinde. Prin rugăciune, frământarea sufletului, ni se limpezesc ochii și ni se deslușesc mijloacele. Precum înaintașii noștri, care știau să stăpânească cu măiestrie scutul și spada, noi, cei de azi, trebuie să folosim cu pricepere cuvântul și fapta. Datoria fiecăruia este de a ne pregăti, prin aprofundarea și practicarea virtuților creștine și a principiilor cavaleresti, pentru a fi din ce în ce mai eficienți în săvârșirea misiunii asumate.

Lucrarea templieră se desăvârșește deopotrivă în Biserică, în rândul comunității creștine de care aparținem fiecare, precum și în Camera Capitulară, împreună cu frații și surorile din Ordin. Numai printr-o participare activă și neîntreruptă, cu multă credință, speranță și iubire, putem nădăjdui ca, la un moment dat, să primim darul Mântuitorului precum a promis Bisericii din Pergam: „*Biruiătorului îi voi da din mana cea ascunsă și-i voi da lui o pietricică albă și pe pietricică scris un nume nou, pe care nimeni nu-l știe, decât primitorul*” (Apoc. 2:17).

Trebuie să fim atenți la semnele timpului. Ele ne dezvăluie pericolele ce pândesc lumea și pe cei ce uneltesc împotriva. Vigilența este o necesitate, dar este prea puțin fără iscusința de a alege armele și strategia potrivite. Fără o pregătire temeinică, dorința și curajul ne vor fi deșarte. Înaintemergătorii antihtistului sunt vicleni și bine antrenați de către îngerul întunericului și de legiunile lui și „... *va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite*” (2Timotei 4:3-4). Din nefericire, atunci calea dragostei, cum spune Mântuitorul, nu va mai fi de folos căci „... *din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mulți se va răci*” (Matei 24:12). Aceasta este pricina stăruinței noastre în a ne pregăti împreună, în unitate întru Sfântul Duh, în frățietate și bună înțelegere templieră.

Cu toții am venit Ordinul Templier din proprie voință. Am depus legămintele și ne-am asumat misiunea de a apăra, cu toată ființa și puterea, religia creștină. Deopotrivă, ne-am angajat să răspândim în societate principiile și valorile cavaleresti. Desigur că nu ne putem aștepta la un drum lipsit de obstacole și fără dezamăgiri. Dar toate acestea sunt ca o adiere pe lângă fiorul bucuriei ce-o simțim când izbândim împreună.

Am ales să apărăm religia creștină. Este de trebuință deci s-o cunoaștem și, mai ales, din toată inima s-o iubim. Drept călăuză ne sunt: Sfânta Scriptură, Sfânta Tradiție și toată rânduiala Bisericii. Suntem cu toții creștini, dar ținem de confesiuni diferite. Pentru a păstra armonia între frați și surori este nevoie să ne îngăduim unii pe alții, să ne nevoim a afla

lucrurile ce ne unesc, prețuind în egală măsură pe cele particulare. Nu suntem promotorii mișcării ecumenice, dar susținem cu tărie unitatea tuturor creștinilor păzind și făcând cunoscută calea deschisă de către Întâistătătorii Bisericilor.

Vremurile ne arată că ne îndreptăm spre o lume distopică. Logica este fracturată zi de zi. Alegeri sau decizii bizare, deseori incompatibile cu viața, se rostogolesc prin cancelariile lumii. Neadevărul, fanatismul și invidia tind să devină normă. Prostia și nonvaloarea sunt cocotate la rang de virtuți. De aceea „... *întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului.*” (Efeseni 4:10-11). Acesta este scopul Lucrării templiere și modul de înfăptuire al ei!

Iubite surori și iubiți frați întru Hristos, există nenumărate feluri de a ne manifesta liberul arbitru, adică libertatea de a-L iubi sau de a nu-L iubi pe Dumnezeu. Noi, odată ce ne-am alăturat Ordinului, am ales. Dar, mai presus de toate, am decis să luptăm împreună pentru a apăra darul Său oferit nouă prin Fiul. Angajamentul depus, de bunăvoie, la admiterea în Ordin, nu a fost o declarație formală. A fost legământul nostru către Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Onoarea ce ni s-a făcut, de a fi primiți, a fost un act de bunăvoință și încredere din partea celorlalți frați și surori. De aceea suntem obligați să ne purtăm și să răspundem pe măsură. Un Nobil Cavaler creștin trebuie să dea dovadă de curaj, devotament, compasiune, înțelepciune, dorință de adevăr și dreptate. El trebuie să înlătore de la sine orice urmă de mândrie, aroganță sau dispreț față de semenii săi, mai ales față de frați și surori. Individualismul trebuie înlocuit cu dorința de a fi și a lucra împreună. Dorința de a ieși în evidență cu orice preț trebuie înlocuită cu cea de a fi parte activă și utilă în marea familie templieră. Invidia trebuie înlocuită cu dorința de perfecțiune, spre a fi la înălțimea celorlalți. Voința de putere trebuie înlocuită cu pioșenia slujirii.

Iubite surori și iubiți frați întru Hristos, cu smerenie vă spun vouă toate acestea, ce la rândul-mi le-am primit, cu bunăvoință, în cei 20 de ani în serviciul Ordinului Suprem Militar al Templului din Ierusalim. „*Acum, deci, rămân acestea trei: credința, speranța și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.*” (1 Corinteni 13:13). Îl rog pe bunul Dumnezeu să vă dăruiască înțelepciune și putere și să vă călăuzească pe Calea cea dreaptă. Vouă vă doresc ca toate să vă fie de folos pentru a preschimba, prin cuvânt și faptă, răul în bine și binele în mai bine. Vă doresc să fiți bravi soldați ai Bisericii Luptătoare așa încât, atunci când timpul va sosi, să vă regăsiți în Biserica Triumfătoare.

Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău se cuvine Slavă!

București, 4 martie 2023 A.D. (905 A.T.)

*Cavaler Mare Cruce Dan VASILIU, Comandor al Cetății Ierusalimului,
Marele Prior General Magistral al României, Mareșal al OSMTH*